

SZÉCHÉNYI

Megjelen :
minden vasárnap.

Egyes szám 10 kr.

Előfizetési feltételek.

Egész évre 5 forint. Félévre 2 forint 50 kr.
Negyedévre 1 forint 25 kr.

Hirdetéseket elfogad a kiadóhivatal és Jäger Nándor
úr könyvkereskedése.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

II. tized 271. szám,
hová a lap szellemi részét illető
kéziratok is czimzendők.

A mi nagyjaink.

Kovács József.

(Képzőművész.)

Palócziában látta meg a napvilágot — édes atyja. Fia: József, már Vásárhelyen született. Az a kis község: Bodony, a mely családjuk ősi fészke volt, bizony a mi Józsefünknek Macedónia lett volna; szük az ő — nem lehet mondani, hogy nagyratörékvő — de mégis — nagy természetének. Pedig sokan vannak nálunk, kik azt állítják, hogy nem is a tehetségei számára nyiltan álló tér szük Kovács Józsefnek, hanem szük neki — mert mindig oda kap — a *nadrágszija*.

*

De megvan ő elégedve így is Vásárhelylyel. Polgár, a ki mesterember, de huz a paraszthoz; földművelő, a ki büszke arra, ha a köműves inas „majst'ram“-nak szólítja; mokra 48-as, de a ki adóját a legpontosabban fizeti; ur és független, de vállalkozik és gseftel, mint a zsidó; eljár a templomba is, de jól tudja a járást a „Sas“-ban; szónok, a ki nem tud írni, író, a ki nem tud szónokolni, de mégis beszajtóperelik — ez Kovács József — *külső* fotografiája.

*

Mert a belső fotográfiáját már bajosabb volna lerajzolni — annak, a ki *öt* nem ismeri. De hát én ösmerem őt minden tekintetben s azért könnyű nekem belső vonásait is lepingálnom. Különben ezt két szóban tudom összefoglalni s ez az, hogy: *jó ember*. Ha a *jókedvű adako-ót* szereti az isten, akkor Kovács Józsefet bizonyosan. Segit a szegényen, a hol csak teheti s a mit jobbkeze ad, azt nem tudja a bal; bizonyosan azért, mert akkor is az egyikkel — *nadrágszija* után kapkod.

*

Azt mondta egyszer, hogy ha módjában lesz, — pedig abban van — elutazik Bodonyba és vagy iskolát épített a csendes kis falunak, vagy harangot vesz a toronyba, de segít a falun valamivel bizonyosan. Azt hiszem, az ilyen jellemző vonás nagyon elég egy embernek a — *belső* fotográfiájához.

*

Független érzelmű polgár s a 48-as pártnak elnöke. Mint ilyen, akkora tevékenységet tudott legutóbb is a követválasztáskor kifejezni, hogy jelöltje százával kapta a szótöbbséget. Igaz ugyan, hogy volt dolga a *nadrágszija*nak, de hát ebből is látszik, hogy milyen különbség van abban, ha *egy* pártelnök mindig csak az *orra*, és ha a *másik* mindig csak a *nadrágszija* után — kapkod.

*

Azt veszem észre, hogy e fatalis *nadrágszija* mindig tollam alá kerül; de hát utóvégre Kovács József e nélkül nem jellemezhető. Vannak emberek, kiknek a jellemrajza a csizmájuk patkószegetől fogva vezethető föl.

*

Ő volt az, a ki Gosztonyi jelöltsége mellett legjobban verte a vasat. Pedig hát ő olyan Kovács, a ki téglát kalapál, hanem Gosztonyi mellett mégis *jó vasat* vert ki a kohóból.

*

A törvényhatósági bizottságnak egyik jeles és számot tevő tagja. Mikor először belekerült a bizottságba, úgy érezte magát, mint az *ember*, midőn először megpillantá a tengert! Előtte állott a nagy problema. De most már olyan otthonosan érzi magát a nagy teremben, akár csak Jónás a czethal gyomrában.

*

Pedig a papok ugyanecek üznék ki onnan tömjénnel is, meg mindenféle ördögűzővel. A leghevesebb jeleneteknek eddig a zöld asztal mellett ő volt a hőse, pedig csak *kurta mándlis*. Legtüzezebben ő beszél ott, pedig beszédet se tud tartani, ismeri valamennyi hivatalnok jó és rossz oldalát, pedig nem jár naponkint a nyakukra, dél előtt is előidéz ő ott *délutáni* állapotokat, és maga sem tudja Kovács József, hogy ezt mind a leibzurnáljának köszönheti, a „*Függetlenségnek*“.

*

Mert hát ő is szenvedett valaha azon állapotban, melyet úgy hittak hogy: Verhovay-imádás. Senki ugy a Függetlenséget nem portálta, mint ő. De nem sokat ért vele. Egyedüli és legkitartóbb előfizetője a „Függetlenség“-nek csak ő maradt. Még tán ma is előfizet rá titokban. De a *csángó pénz* előtt is, után is Kovács Jóska rendületlenül hitt és hisz ma is a *ritualis gyilkosságban*.

*

De legszentebbül a maga elveiben hisz mégis. Ezzel aztán nem tágit még a főispán előtt sem. Mert ha a legutóbbi nagy napok alatt „*ad audiendum verbum*“ citáltatott ő a főispán elé azért a bizonyos telegrammért. Kovács József sans géne végig nyújtózott a diványon, mint valódi mokra. A főispán rendre utasította. Azután azt mondja neki: nahát tudja Jóska, így meg így áll a dolog. Felpattan ám erre Kovács József is, és oda vágja: nem vagyok én *Jóska* főispán uram. Nem *Jóska*? Hát jól van, *János*. . . .

*

Különben derék, jó polgár Kovács József, ki még ellenfelében is tiszteli a véleményét, ha az az ellenfél nem Draskóczy. Ezzel szemben aztán soha meg nem szűnik a vitája, mert a *trágya* kérdés még ma is napirenden van köztük.

Rodódi Dendron.

Melegben.

*Itt a kánikula, forró nap tűz le ránk
Egy hideg fürdőért, aranyakat adnánk.*

*Aki csak teheti, siet is fürdőzni,
Ha csak az erszénye az utazást győzi.*

*Ki Marillavölgybe, ki meg Tobelbádba
Siet, a vizeknek isteneit áldva.*

*Hej! könnyű azoknak! De a szegény ember
Nálunk fürdőzésre még gondolni se mer.*

*Az utra nem telik, itthon nem jut hozzá,
Mostoha helyzetét meg, hogy ne átkozná?*

*Kivált mikor látja, hogy a sok jó vizet,
Mely fürdőt megtöltne nem egyet, ha tizet,*

*Könyelműen hagyják mocsárba fulladni
Mikor ő még pénzt is kész vóni érte adni*

*Ha hogyan felfognák fürdő medenczébe
S le hűlhetné magát üdítő vizébe.*

*Ugyan ugyan, kérlek, tegyetek már jót is,
Tekintsétek már a **szegény** izzadót is.*

*Kellemest hasznossal kössetek már össze,
Hogy, jövő ilyenkor, már itthon füröszsze*

*Minden szegény ember, eltikkadó testét,
S ne kelljen fájlalnunk a bő viz elvesztét.*

Mephistó.

Az öreg Sirsl Wolf akaskadásai.

— O „Hóttmezüba“ benne olvasok, hojd Reb Jaszeľ Léb Steiner tisztelegte o Fadar dadó ojságosnál, hojd kinjilatkaztasan elütte, mint Rasé Kohl, egész izraelitoság neviba, hojd senki se nem bizott meg o Stern ifjo jaginas oreságot a val vele, hojd „Hóttmezü“ támodására válaszolja. Udjan-udjan édes Fadar oreság, ho már ojan nadjon néz, hojd megbizatt e valaki o Stern jaginas, megkérdezett e o mogánál *tisztelgü* Steiner Rasé Kohl oreság is, hojd hun van az üvé mandátom, omit ere o kiköldetésre kapta o chevrétül?

— Phoresa, nadjon phoresa, hojd o „Hóttmezü“ csak egy rantja neki oz embereknek és aszt nekik „*henczegü*“, „*haszantalan*“, „*arczátlan*“ meg más iljen titolosokat. Udj látszik, hojd Fadar panyvaoságos elfelejtett mán o „*kanissai szükés*“ khölonben ü maga se nem *henczegne* udj. Vadj tolán *épen azért teszi?*

— Ud hallak, hojd végre „Hóttmezü“ szerkesztüje is rászánt mogát elmenni türdöba. Thonálok én azt nadjon rendin, mert bizomos, hojd „Hóttmezü“ szerkesztüjire rá, mán nadjon ráfért edj kis *tisztálkadás*.

— O „*szerkesztü*“ tiltakaz mogát elene, hojd ü nincs van antesemit, o „szerkesztü bizattság“, oz meg van antesemit. Idj volositanak oztán ketten edjüt meg aztot, hojd: „soha se ne tudja o balkéz aztot, a mit a jobbkez teszi.“ Phoresa lene csak az, hojd jobbkezet és balkezet is se nem vezérel o szív meg oz ész, hanem vezet mindketüt *raszakarát*.

Garantirozott hírek.

— A „Hód-Mező-Vásárhely“ szerkesztő bizottsága abból az alkalomból, hogy Fodor szerkesztő szabadságra utazott, egy legujabb szerkesztü másológépet hozatott magának. Fodor távolléte alatt ez a másoló gép lesz a *felelős szerkesztő*.

— A belügyministerium, a honvédelmi ministeriummal egyetértően, Steiner L. József urnak a helybeli zsidó hitközség elnökének, ama hősies tetteért, hogy Fodor lapcsinálónál tisztelgett, a *vitességi* érdemkereszt adományozását fogja kérelmezni legfelsőbb helyen.

— Az *Avasról*. Miskolez szállótermő hegyéről sajtáságos híreket veszünk. Azt írják ugyanis onnan, hogy pár nap óta az Avas nagymérvű *avasodásnak* indult s a kutatók végre rájöttek,

hogy ezen körülményt az idézi elő, mert a vásárhelyi lapcsináló ovodás, Fodor ott ütötte fel a sátorfáját.

— Az állandó műkedvelő társulat vasárnapi közgyűlése után közvetlenül megtartotta első előadását a — casinó dübörgőjében. Szinre került „a pakombíró” című kilencz felvonásos vígjáték, melyben a társulat összes nőtagjai bemutatták tehetségüket.

— A népkerti díszsátor építkezését sokan megbámulják, mint csodát, úgy hogy a városi tanács legközelebb indítványozni fogja a közgyűlésnek, hogy tekintettel az általános érdeklődésre, melyet ez a csodás építkezés a közönségnél közel s távolban kelt, nem volna e czélszerű oda bucsujárásokat rendezni és a vidékiek figyelmét is hírlapok útján e Vásárhelyen ritka tüneményre fölbívní.

— Az utcák locsoltatása úgy látszik, egész állandó szervezetet nyer nálunk. Legalább erre enged következtetni az az egy szál próbálajt, mely ott hullatta a permeteg esőt a mult kedden a szentesi-utca betorkolásánál. Ha így folytatják, úgy bizonyára nem sokára buja növényzet fog fakadni az öntözött helyeken és magasra sarjadzani a kövezet közül, mert tudvalevő, hogy semmi sem olyan hasznos és semmi sem hat úgy a növényzet fejlődésére, mint a jó harmat.

— A népkerti díszes új színházat, mely városunk kitünő szülötte: Kardos Simi tervrajzai után készült és már tető alatt áll, úgy hogy csak belső díszítésén dolgoznak, az őszszel fogja a szegedi színtársulat, a budapesti sugáruji opera személyzetének közreműködésével, ünnepélyesen megnyitni. A prológ megírásával a Buksy czéget bízták meg, mely azóta lámpással keresi a rimetket s már készen is volna a munka jó részével, de a prológhoz szükséges „Nemtőt” sehol sem találja.

— Az ideai kánikula kérvényt nyújtott be a kalendárium csinálókhoz, hogy engedtesék meg neki, magát az egyszer az évszakok concertjéből kivonni. Inkább, mint kérvényében kifejti — jövőre kétszer is ellátogat hozzánk.

— Flóra Jancsi zenekara a jövő héten kedden, fényes jubileumot ül, mely olyan ritka eset zenészkörökben, akár csak a fehér holló. Ez alkalommal fogja ugyanis a jeles zenekar, 2000-edszer a Hercegovina indulóval megnyitni a „Sas előtti esti sétahangversenyeit.” Ajánljuk e kitünő indulót közönségünk figyelmébe, mely ilyen kitünő zenedarabot bizonyára rég nem hallott már és így ritka műélvezetben részesülhet.

— A Hód-Mező-Vásárhely című igazmondó most vasárnapi számában legkésőbb azonban ahog

egy hétre ki fogja nyilatkoztatni, hogy az a beküldő, ki a V. és V.-ben megírta, hogy Karancsi nem ment el a haldokló leányhoz — ép úgy mint mindenki — hazudott.

— Az „új pap” még installálva sincs, már is mozgósította a „Hód-Mező” gárdáját és két heti gondolkodás után csakugyan ki is sütötték, hogy majd csak ő náluk kopogtasson, majd informálják őket az itteni viszonyokról. Az „új pap” mint értesülünk, követve e tanácsot, amint legközelebb Vásárhelyre jön, legelső sorban csakugyan a „Hód-Mező” szerkesztőségében tesz látogatást és — megszemlélvén ott az új másoló gépet, teljesen informálva jön ki onnan.

— Fodor lapos-dadó 12 üveg *Sivulsky* mosdó vizet rendelt meg a maga számára, hogy az új szerrel kísérletet tegyen. Mint benünket Miskolcra, az Avasról értesítenek, eddig még semmi hatását sem tapasztalják nála a mosdónak.

— Ábray polgármesternek az a „vidéki vendége” akivel a Hód-Mezőék Falta féle bankette hazugságukat eltussolni akarták, levelet intézett a lap szerkesztő bizottságához, kijelentvén, hogy ha alkalmilag hasonló czélből ismét szükségük lenne ö rá, 5 frt napidijért szívesen ide utazik mindenkor Vásárhelyre és rendelkezésükre áll.

A megzavart gyűlés.

Vadászkaland.

Írta: Pók-Csing.

*Furcsa történetnek volt színhelye Rárós,
(A merre, jól tudjuk, az ut milyen rászós)
Hogy miért volt furcsa, majd alább elmondom;
S hogy nyomon beszéljek, arra is lesz gondom.*

*Hallottam már hírét, hogy itt, a határban,
Rengeteg sok nyul jár, levéllel nyakában.
E végből kimentem lesbe, a paléba.
S komótan leültem egy bokor paréba.*

*Nem sok idő múlva látom, hogy a tallón
Öt-hat nyul sétálgat, — mint a gyalult padlón —
A mint jól megnézem, köztük van egy nyalka,
Papiros szalaggal körülkötve nyaka.*

*Ez lesz az én nyulam, gondoltam és vártam,
Mert Körtvélyes felől még egy farkát láttam, —
Közelebb baktatnak . . . látom: egész család,
Elől jön az apjuk, nem valami galád!*

A többihez érve, üdvözölik egymást,
Suttogva, fülelve, makognak egyet-mást
Majd a leveles nyul, komolyan mint Sólon,
Mesgye karóra áll, hogy okosat szóljon.

Én pedig azonnal rásütöm a jobb csőt,
Még arra sem ért rá, hogy mondjon egy „add-jőt!”
Leterült . . . a többi szaladt, ahogy tellett, —
(De egy, amint láttam, utközben megellett.)

Felveszem a süldőt s nyakáról gondosan
Lefejtem a papirt szépen, ovatosan,
Kitárom . . . vizsgálom . . . ugyan mi a manó?
Rittig: a „Rárósi gyűlésre” meghívó.

Nekem se kellett több, nézem a dátumot,
A vadász-egylettől kérek mandátumot —
E hó negyedikén, — holdvilágos este,
A vadász titkárral ott ültünk már lesbe.

Egyszer, éjfél tájba, hallunk ám nagy zsvajt
— Mint mikor hajtanak egész csorda bivalyt —
Néztem, hogy a szemem szinte belefájult;
A titkár pediglen, mellettem, elájult.

Sokkal több volt a nyul, mint csillag az égen
Ugy hogy csak álomban láttam ennyit régen,
De ha más mondaná, soha el nem hinném,
Hanem a hírét a „Hódmezőbe” vinném.

Képviseleve volt ott kingécs, pale, gorzsa,
Felhizlalta őket a káposzta torzsa.
Majd, egy óra múlva, lezajlott a lárma
És az elnök köré gyűlt az egész gárda.

Egy magas hancsikra felállott az elnök,
S mintha mondta volna: kedve tellik bennök,
Körül tekint büszkén, köszörüli torkát
Rangosan sodorja kurta, tarka farkát.

„Vitézek! — vagy pardon — én kedvelt hiveim!
Láttátok, mi áll a meghívó iverin,
Arra nézve jöttünk ily szép számmal össze:
Hogy mihez tartsuk majd magunkat az őszre.

Mert még is gyalázat, hogy ezt az ősi fajt,
Mit a vadász egyik határból másba hajt,

Ki akarják végkép irtani, a szegényt — —
Nem lévén senkije, kitől kérne segélyt.

Küszöbön az idő, hogy már intézkedjünk,
A vadászat előtt valamihez kezdjünk,
Ti fiatal süldők ide figyeljetek,
Titeket érdekel, itt legyen fületek:

Az az indítványom, hogy egész nap alatt
Kukoricza földön, a töklevel alatt
Türjetez mind addig, míg nem esteledik,
A mikor a vadász már nem leselkedik.

Éberség a legfőbb, azután a jutás . . .
Ha erre vigyáztok, nem lesz tönkrejutás!
De ha szemeteket el fogja az álom
Közel jön a vadász s — „magamat ajánlom!”

Most áttérek, mi fő, a körvadászatra
— Hol a lelőtt nyulak száma megy százakra —
Itt hogy mit csináljunk — ehhez tudni kéne,
Jobban megfelel már erre majd a véne.*

Végezve beszédét az elnök, leszállott,
Nyomban, egy plezuros, helyette felállott
S így kezdé beszédjét: „Én nem vagyok szónok,
Messze van az tőlem, mint Lelétől Szolnok.

De tapasztalatom, az van bőségesen
Szolgállok tanácscsal szivből, hűségesen,
Az előttem szóló fontos témájára
Röviden elmondom nézetem, sorjába.*

Ha sok vadászt láttok, puskával a vállán,
Tanácskozás között egy csomóba állván,
Onnét jóelőre vigyétek a felhert
Mert az ily társaság sok nyulat elberhelt,

Ha pedig beszorit a körbe a végzet,
Ki lő legrosszabbul, csak azokat nézzed;
Hogy ha ezt higgadtan — biztosan kitudtad:
A menekülésre nyitva áll az utad.

Mert az ilyen puskás három, vagy négy öllel
Rendeseu előtted, vagy mögötted lő el,
— Kifogása ugyan mindannyinak kerül,
De hisz, az ilyenbe, nyul élet nem kerül. —

*S ha mégis a balsors úgy hozza magával,
Hogy megismerkedünk a puska magjával
Nem szabad mutatni, hogy nem bírod magad,
A jóra való nyul, döngölve is szalad.*

*Vegyetek én rólam példát, kedveseim,
A kinek még most is sajognak sebeim . . .
Érzem is, nem bírom a telet kihuzni
Lefogják az idén a bőrömet nyuzni!*

*Erre a plezuros, tagjait meghajtva,
Leszáll a hancsikról, könyeket hullajtva.
Majd egy márcziusi süldő replikázott
— Azt hinnéd, a tóban ő is karikázott —
(A magatartása igazán szalóni,
Beszéli, hogy tud is czudarul szaladni.)*

*Nyegléskedő hangon így szól: „rövid leszek,
Beteg lévén, most is orvosságot eszek,
Hallottam regélni egy vén kollegától
Mivel üzi ő el a srétet magától.*

*Egyszerű az egész, nem kell hozzá semmi:
Csak egy csigahéjba béka tejet tenni,
Ezt összekeverni bolhazsírral, földdel . . .
Beveszed . . . soh'se félj, hogy vadász elföldel.*

*Nem tetszett senkinek ez ostoba kura,
Már az ajánlója maga is oly fura,
Sok ezer torokból ordítják, hogy „elfáll!”
Mig végre az elnök nagy komolyan feláll.*

*Elkezdet beszélni újból, haragosan,
De abba is hagyta ugyan hamarosan,
Mert Sugár Szabótul hat kutya kiszaladt
S egyenest a hősi gyűlés felé haladt . . .*

*Se elnök, se jegyző, se tisztelt ház nincs már,
Üres lett a térség, mint az állam kincstár.
S mint sok egyéb gyűlés, ez is úgy ért véget:
Együtt volt, szétszaladt, de — — semmit se végzett!*

*Hogy ez mind így történt: a titkár is tudja —
Lehet, hogy mint jáger, még tán meg is toldja.*

Az ovodából.

Megtörtént események. — Elárulta: **Parányi.**

Károlyka: Ovodász bácsi télem!

Ovodás: Nos, mi baj megint te kis henczegő?

Károlyka: Czát azt szeletném medtéledezni
ovodász bácsitól: hod mi az a jodinasz?

Ovodás: A joginasz, az egy olyan joghallgató,
a ki elég vakmerő és arcátlan megtámadni a
„Hód-M.-Vásárhelyt“ és azt mondani, hogy hazudik.

Károlyka: Még attól isz, hodha idázat mond
vele?

Ovodás: Még akkor is, legkivált ha henczegő zsidó.

Károlyka: Ovodász bácsi télem, udan mondja
med netem, mi az az antisemitizmusz, amit mosz-
tanába az ujszadjába ojan szüliün emledet?

Ovodás: Az antisemitizmusz, édes fiacskám,
az a 19-ik század egyik legnagyobb és legdi-
csőbb találmánya, rendkívül alkalmas lévén a za-
varosban való halászatra.

Bölcs mondások.

(Mirza-Saffi után).

I.

Női elme meghajolhat
Ott, a hol a férfi: férfi —
De meggyőzni, meg nem győződ,
Logikád! a nő nem érti.
Érvelése semmi más:
Csőkok, köny és ájulás!

II.

Hogy kellemért küzdött a bölcsesség?
A földön erre példa volt elég.
De, hogy a kellem bölcseségre vágya:
Ez már ritkán jön elő e világba.

III.

Ki mindeneknek jót akar,
Haszontalan igyekszik:
Ki *soknak* akar tetszeni,
Az *egynek* alig tetszik!

IV.

(Ajánlva egy szerkesztő bizottságnak.)

Bár bűnösök vagyunk mindannyian;
De az, ki csak önmönmagának árt,
Az félig már föllodozá magát:
A legtöbb bűn az oly bűnösön fekszik,
Ki másoknak is ártani törekszik!

ÉRTESÍTÉS.

Van szerencsém a t. temetkezőket azon **ujabb intézkedésről** tudósítani, hogy helyben, a **szentesi-utcza 4-ik szám alatti**, a m. kir. adóhivatallal szemben, saját házámban levő

első h.-m.-vásárhelyi

temetkezési fővállalatomat

valamint a **Dósits-féle ház** sarkán levő nagypiacztéri **temetkezési fiókraktáramat** úgy rendeztem be, hogy esetleges vásárlásaikat, a temetkezési társulatok bizottsága által helybenhagyott és elfogadott, **7 osztályba sorozott árjegyzék** szerint eszközölhessék. Az említett 7 osztályba sorozott részletes **rendkívüli árjegyzéket**, melynek hiteles másolata a temetkezési társulatok állandó bizottságának birtokában van, úgy temetkezési fővállalatomban (szentesi-utcza 4-ik szám), valamint fiókraktáramban (nagypiacz-tér, Dósits-ház sarokhelyisége) minden bevásárló megtekintheti és tájékozásképen összes temetkezési cikkeimet beható vizsgálat alá veheti. Vizsgálata eredménye bizonynyal az lesz, hogy nálam minden e szakmába vágó cikk finomságra, izlésességre, kiállításra, értékességre és egyáltalán jóságra nézve, hasonlíthatlanul olosóbb és kitünőbb mint bárhol.

Ez állításom igazolására szolgáljon az alábbi oklevél, melylyel a h.-m.-vásárhelyi temetkezési társulatok szövetkezetének állandó bizottsága a f. 1884 ik évi április hó 6-án kitüntetett.

Ezen **rendkívüli árjegyzék** közrebocsátása folytán szabad legyen remélnem, hogy a temetkezésre bevásárlók, saját érdekükben is, vállalatomat továbbra is felkarolják.

Maradtam kiváló tisztelettel:

KISS BERTALAN

az első h.-m.-vásárhelyi temetkezési vállalatok tulajdonosa.

Szentesi utca 4. sz., a m. kir. adóhivatallal szemben, hol temetkezési cikkek az éj bármely órájában is kaphatók.
23. áll. biz.

1884. szám.

T. cz. Kiss Bertalan urnak, a h.-m.-vásárhelyi 1-ső temetkezési vállalat tulajdonosának, szentesi-utca 4-ik szám, helyben. Van szerencsénk önt értesíteni, hogy a h.-m.-vásárhelyi temetkezési társulatok szövetkezete az ön ajánlatát azon alapon, hogy az ön temetkezési cikkei az összes ajánlattevők megfelelő cikkeinél összehasonlíthatlanul jobbak, értékesebbek, izlésteljesebbek és ezek daczára az eladási árak mégis tetemesen a legkisebbek, **dicseretes osztályzattal** tüntette ki s egyszersmind önt a temetkezési társulatok szövetkezetének egyedüli szállítójánul megválasztotta. — Kelt H.-M.-Vásárhelyen, a temetkezési társulatok szövetkezete állandó bizottságának 1884. évi április 6-án tartott üléséből. Nagy Tamás áll. biz. elnök, Hoffer Imre áll. biz. jegyző, Asztalos Sándor, Borsi Géza, Asztalos János áll. biz. tagok.

Dr. Sivulszky mosdóvize.

Teljes ártalmatlanság mellett a legjobb szer szeplő, májfoltok és az arcbőr minden tisztátlanságai ellen. Egy palaczk ára 60 kr.

Dr. RICHTER cs. k. udvarifogorvos

MEUTHIN FOGPORA

A legjobb szer a fogak és foghus ápolására. — Egy doboz ára 40 kr. Kapható:

Bánfalvi Lajos gyógyszerárában.

1—21

Tabán, II. tized 271. szám.